

- naruszenie zasady niedyskryminacji, jako że pozostali funkcjonariusze znajdujący się w sytuacji podobnej do tej, w jakiej znajdował się skarżący, zostali dopuszczeni do konkursu;
- wadliwość uzasadnienia i błąd w ustaleniach, polegający na odmowie uznania, że obowiązki i funkcje pełnione przez skarżącego w ramach formalnego tytułu doradcy - rezydenta w Gwatemali, odpowiadają obowiązkowi pełnionym przez naczelnik wydziału, w zakresie, w jakim administrował Przedstawicielstwem w Gwatemali, posiadając pełną autonomię w zakresie zarządzania i gospodarowania.

Skarga wniesiona dnia 22 czerwca 2004 r. przez Republikę Grecką przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-251/04)

(2004/C 217/61)

(Język postępowania: grecki)

Dnia 22 czerwca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesiona przez Republikę Grecką, reprezentowaną przez Vassiliosa Kontolaimosa i Ioannisa Chalkiasa.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr 2004/457/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 156 z dn. 30.04.2004)

Zarzuty i główne argumenty

Na mocy decyzji podjętej w ramach kontroli sprawozdań i rachunków na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 729/70, Komisja wykluczyła z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez Republikę Grecką w branży owocowo-warzywnej oraz w wyniku magazynowania publicznego, ponieważ wydatki te nie zostały uznane za zgodne z przepisami wspólnotowymi. Wobec powyższego wydatkami tymi została obciążona Republika Grecka.

W szczególności, niektóre z tych wydatków dotyczą publicznego magazynowania ryżu w latach od 1999 do 2001. Na uzasadnienie decyzji w sprawie wykluczenia tych wydatków z finansowania wspólnotowego Komisja wysunęła argument, że część ryżu została oddana do magazynu z opóźnieniem. W sprawie wydatków tych, Republika Grecka zarzuca Komisji, naruszenie zasady proporcjonalności przez odmowę uznania wystąpienia siły wyższej polegającej na strajku kierowców. Co więcej, zważywszy że Komisja nie zajęła stanowiska w odpowiednim czasie mimo poinformowania jej przez Republikę Grecką, że wskutek siły wyższej dokona ona magazynowania po upływie wyznaczonego terminu, Republika Grecka zarzuca Komisji naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań. Ponadto Republika Grecka powołuje się na niewystarczające uzasadnienie w przedmiocie zarzucanego Grecji niezastosowania się do wytycznych zawartych w dokumencie nr VI/

5330/97 (przewidującym korekty ryczałtowe w przypadku, gdy realna wysokość opłat niezgodnych z zasadami wspólnotowymi nie może zostać ustalona).

Inne wydatki, które zostały wykluczone z finansowania wspólnotowego, dotyczą korekt wynikających z niezachowania cen minimalnych przez producentów brzoskwiń. W tej części zaskarżonej decyzji Grecja przyznaje, że przekazała środki bezpośrednio organizacjom producentów a nie przetwórcom, jednakże powołuje się na szczególne okoliczności, które jej zdaniem usprawiedliwiają takie działanie i są zgodne z celami wspólnej polityki rolnej i wspólnej organizacji rynku. Z drugiej strony twierdzi, że w związku z tym działaniem nie powstała żadna szkoda i że wysokość korekty nie została obliczona w sposób prawidłowy.

Odnośnie dwuprocentowej korekty związanej z programem pomocy osobom najbardziej poszkodowanym, Republika Grecka powołuje się na błędną wykładnię art. 1, 2 i 9 rozporządzenia nr 3149/92⁽¹⁾ oraz na błędną ocenę faktów i niedostateczne uzasadnienie.

Odnośnie korekty dotyczącej trzyletniego programu restrukturyzacji sektora owocowo-warzywnego, Grecja powołuje się na błędną wykładnię rozporządzenia Rady nr 3816/92⁽²⁾ oraz na błędną ocenę stanu faktycznego w zakresie obowiązku zapłaty za produkty wyprodukowane w ciągu trzech lat, a nie za te, które zostały wykorzystane, jak również, co do obowiązku zapłaty kosztów restrukturyzacji poniesionych w terminie sześciu miesięcy następujących po trzyletnim okresie, które to płatności zostały uiszczone w pierwszym półroczu 2000 r.

Ponadto, Republika Grecka powołuje się na ogólną podstawę nieważności całości zaskarżonej decyzji i podnosi, że Komisja nie była - w dniu wydania decyzji - uprawniona do nałożenia środków korygujących z tytułu spornych okresów zgodnie z art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1258/99⁽³⁾ w związku z art. 8 rozporządzenia nr 1663/95⁽⁴⁾, gdyż przepisy te nakładają na Komisję obowiązek podania w powiadomieniu szacunku wydatków, które mają zostać poddane korekcie, tak by można było uwzględnić 24-miesięczny okres poprzedzający dane korekty.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3149/1992 z dnia 29 października 1992 r. ustanawiające szczegółowe zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie, Dz.U. L 313 z 30 października 1992, str. 50-55.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3816/92 z dnia 28 grudnia 1992 r. dotyczące zniesienia w sektorze owoców i warzyw mechanizmów wyrównawczych oraz środków pokrewnych w handlu między Hiszpanią i innymi Państwami Członkowskimi, Dz.U. L 387 z 31 grudnia 1992, str. 10-11.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, Dz.U. L 160 z 26 czerwca 1999, str. 103-112.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1663/95 z dnia 7 lipca 1995 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 w odniesieniu do procedury rozliczania rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR, Dz.U. L 158 z 8 lipca 1995, str. 6-12.